

чеството, Давидъ заповѣда на военачалникътъ да го постави на най опасното мѣсто на бойтъ за да са затрие. Богъ слѣдователно проводи до него пророкъ, който го укори и му изеви наказаніето което щеше да прѣтърпи. (Царс. В. іа. 1.).

§. 119. *Пророкътъ предлага притча на царьтъ.*

Пророкътъ рече на Давида тъй : имаше въ единъ градъ двама чловѣцы ; отъ тѣхъ единътъ бѣше богатъ и имаше черда кравы и стада овце много ; а другийтъ бѣше сыромахъ и нѣмаше друго освѣнъ една малка овца, която той спечели и отхрани съ голѣмо прилѣжаніе въ вѣщата си. Единъ день дошълъ на богатыйтъ единъ гостянинъ, и той като искаше да го гости, не зе отъ стадата си, но грабнж овцата на сыромахътъ, закла я и я прѣдложи на гостянинътъ си да ѣде. Твоя е работа сега, царю, да отсужишъ за туй. (Царс. В. ів. 1—5.).

§. 120. *Пророкътъ приепосява при тчата*
на Давида.

Царьтъ като са разгнѣви рече : неправедно е направилъ онзи който и да е, и да заплати овцата петъ пѣти. Тогази пророкътъ му рече явно : Ты си онзи чловѣкъ. Богъ та е надарилъ съ сичкытъ добрини, направи та царь, опази та отъ Сауловътъ гнѣвъ, защо слѣдователно грабнж жената на Урія ? защо уби невинныйтъ чловѣкъ, който отиде да са біе за тебе ? — Отъ тѣзи думы на пророкътъ като са свѣсти Давидъ позна беззаконіето си и го исповѣда. А пророкътъ му